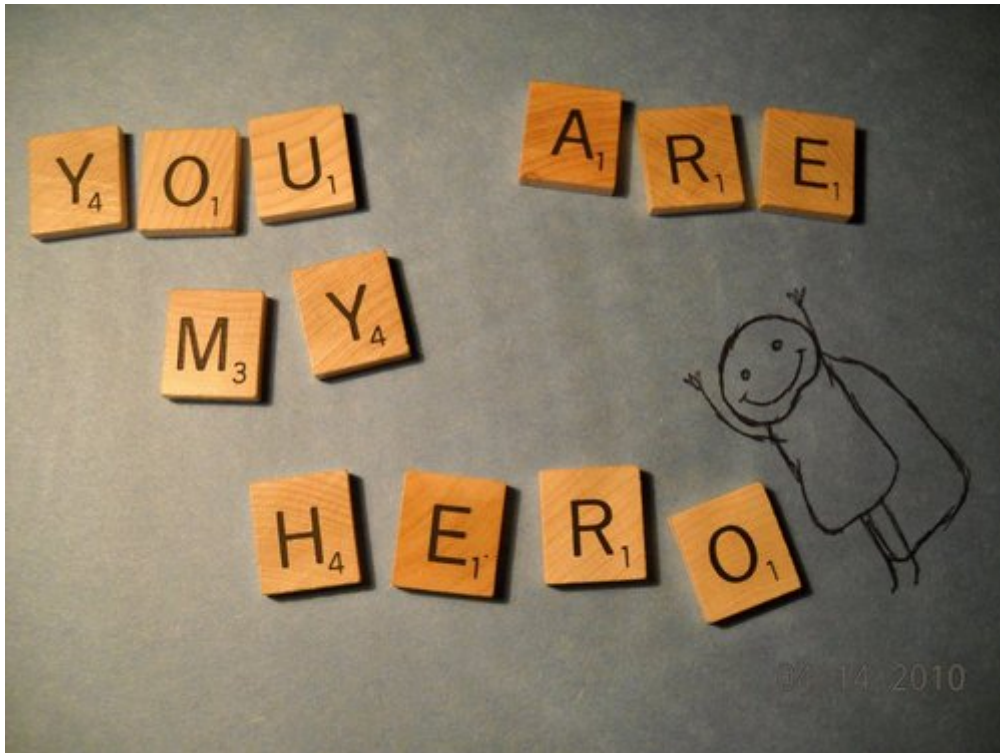


نقش الگو

نقش الگو در تربیت



“مردم را با رفتار خود به سوی حق دعوت کنید نه با زبانهای خود” این سخن که به عبارتهای گوناگون از معصومین(ع) نقل شده، بیانگر اهمیت ارائه الگو و اسوه تربیت است. با توجه به وجود گزینه نیرومند تقلید در انسان، یکی از بهترین روشهای تربیتی این است که انسان در عمل مربی دیگران باشد. این نقش به ویژه در افرادی از قبیل مربی، معلم، والدین و روحانی بسیار حساس تر می باشد و متعلم، معلم را موجود ایده آل خود می پندارد خودآگاه و ناخودآگاه از او تقلید می کند. حتی در امور جزئی از قبیل سخن گفتن، لباس پوشیدن، راه رفتن و ...

اینجاست که نقش مربی و معلم آشکار می شود و باید مواظب تمام حالات و اعمال و رفتار خود باشد، حتی در امور ریز و به ظاهر غیر قابل توجه. بهترین و متعالی ترین الگوها، مربیان بشریت یعنی پیامبران و ائمه(ع) می باشند که دیگر مربیان باید زندگی خود را بر سیره و روش آنان منطبق سازند.

قرآن کریم می فرماید: «لقد کان فی رسول الله اسوه حسنه» یعنی «به درستی که رسول خدا الگوی نیکویی برای شماست». و بعد از پیامبر(ص) اهل بیت(ع) او الگو راهنما و سرمشق مردم می باشد.

بعد از اهل بیت (ع) علماء نقش الگویی دارند همچنین افرادی که عناوین خاصی دارند از قبیل رهبران ، شهدا ، و... البته باید توجه داشت که الگو دو جنبه دارد . مثبت و منفی ، اگر مربی یا عالم صفت ناپسندی نیز داشته باشد برای دیگران الگو قرار می گیرد . و در آخر اینکه نقش الگو اینست که به مربی می فهماند وصول به رشد و کمال همچنان که برای او (الگو) میسر شد، برای من نیز ممکن است، و نیز از باب «ره چنان رو که رهروان رفتند» او را از تردید و سرگردانی در انتخاب مناسب ترین و نزدیکترین راه نجات می دهد...

خلاصه کلام :

مربی مومن و متدین در قلب مربی جا داره و با رفتار خودش تربیت میکنه..

برگرفته از :

جزوه تعلیم و تربیت رضا محمدی
روشهای تعلیم و تربیت سید مهدی موسوی کاشمیری